

fig og talte, fom om dette ikke var ftet ved Skiftet. Men i hvert Fald kunde dog et Udvalg holde fig paa et faadant Omraade, at det holdt fig selv og det høie Thing frit for Overgreb. Jeg har derhos den Overbeviſning, at en Underſøgelse maatte viſe, at her netop ſlet ikke er Tale om et Billighedskrav, dels paa Grund af, hvad jeg tidligere har anført, dels fordi det ikke vil kunne blive ſkult for et Udvalg, at Sagen endnu har andre Sider, fom jeg ikke her har be-
 lyſt endnu, fordi de Foredrag, jeg nærmefl vilde inſbegaa dengang, ikke gave mig Anledning dertil. Navnlig vil Udvalget komme til at ſe, i hvilken Grad Denſynet til Billighed mod Enken i dette Tilfælde faldt ſammen med Gaardarvingens virkelige Interesſe. Det er mig derfor dog tvivlſomt, om Thinget vil være ſaa helt ilde tjent med, at denne Sag bliver underſøgt for dermed at dø. Jeg kan jo nu ikke negte, og det høie Thing vil vel kunne forſtaa det, at jeg i Grunden perſonlig maatte nære det Wnſke, at Sagen blev Gjenſtand for en nærmere Underſøgelse; thi denne vilde i hvert Fald nødvendig viſe, at det ikke er mig, der i denne Sag kommer med urigtige Fakta eller urigtige Retſætninger, eller mig, der ikke har kunnet læſe eller forſtaa tydelige Lovbeſtemmelſer. Hvad der i ſaa Denſende maatte ſiges om den ærede Forſlagsſtillers Foredrag, navnlig det, fom han holdt iforgaars, og fom egentlig fuldſtændig var rettet mod mig alene, kan jeg ikke paaviſe her. Det er ikke nu, at Sagens Realitet ſkal ſes tilbunds, og jeg maa jo erkjende den fuldſtændige Berettigelse for den ærede Formand til ikke at tilſtede det, men det vil fom ſagt en Underſøgelse i et Udvalg viſe. Men dette Denſyn er en perſonlig Interesſe, og af perſonlig Interesſe vil jeg ikke ſtemme i nogen Sag, og jeg finder derfor paa Grund af det Anførte at burde afholde mig fra at ſtemme.

Berg: Det vil erindres, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenſtrup) henlede Dpmærksomheden paa, at jeg tidligere ſkulde have været en ivrig Forſvarer af denne Sag, hvis nærmere Underſøgelse i Udvalg jeg nu modsætter mig. I ſamme Retning talte den ærede Forſlagsſtiller, idet han ſagde, at jeg ſkulde have taget Sagen i min Haand og fom Ordfører ført den frem i 1876—77. Jeg har allerede i en tidligere Replik henviſt ærede Medlemmer til, at det, at man finder fig i, at en Sag bliver underſøgt, ikke giver Anledning til, at man ſtaaer i nogenſomhelſt bunden Stilling, naar Underſøgelsen foretages. Til den ærede Forſlagsſtiller ſkal jeg bemærke, at, fordi man er Ordfører i en Sag, tager man ikke Sagen i ſin Haand, thi man har ikke valgt fig ſelv til Ordfører, man har ſaaet dette Over betroet af vedkommende Udvalg, i det paagjældende Tilfælde: Finantsudvalget. Dernæſt ſkal jeg gjøre opmærk-

fom paa, at det ærede Medlem citerede fuldſtændig urigtigt, og det maatte han vide, ſaa meget mere fom han havde den ſamme Rigsdagſtående i ſin Haand, fom jeg har her, han burde have vidſt det. (Suel: Jeg har ſlet ikke citeret). Har det ærede Medlem ikke det? (Suel: Nei, ikke et Ord). Har det ærede Medlem ikke fom Reſumé angivet, at jeg har taget den Sag i min Haand og anbefalet den, fom jeg nu ſtaaer imod (Suel: Nei!) Ikke det, jeg gad nok vide, om ikke hele Thinget er Vidne dertil. Jeg ſkal henviſe til Folkethingſtænden for 1876—77 Sp. 1435—36. Der har jeg fom Ordfører for Finantsudvalget gjort Rede for Finantsudvalgets Stilling til det Wndringsforſlag, der var ſtillet af den ærede Forſlagsſtiller ſamt de ærede Medlemmer for Preſtø Amts 3die Valgkreds (Leſh) og Svendborg Amts 7de Valgkreds (Stenſtrup), de tre ærede Jurifter. Forſlaget gik ud paa en Erſtatning af 24,800 Kr. til de paagjældende Arvinger, og idet jeg refererede Andragendeudvalgets Udtaleſer Aret iforveien, hvor Sagen var henviſt til Underſøgelse af Juſtizminiſteren, ud-
 talte jeg mig paa Finantsudvalgets Begne ſaaledes, at, hvorledes end den Underſøgelse er fal-
 den ud, og hvorledes Miniſteriet end har ſvaret, har Finantsudvalgets Stilling til det Spørgsmaal, der laa i Wndringsforſlaget, ikke ladet fig paavirke deraf, og Stillingen var da den, at man modſatte fig Wndringsforſlaget, og derefter tilføies der: „Hvorledes Udvalget vil kunne komme til at ſille fig til dette Spørgsmaal, eſterat en Underſøgelse derom er foregaaet, kan man ikke udtale fig om, men man er enig om, at Spørgsmaalet burde have Krav paa at blive taget under fornyet Overveieſe af den høitærede Juſtizminiſter, om der ikke i det Hele taget ſkulde være Anledning til at gaa den Wei, fom de ærede Forſlagsſtillere nu have tilraadet Folkethinget at følge. Det er den Stilling, Finantsudvalget har indtaget til Spørgsmaalet, alſaa en fuldſtændig afventende Stilling, og det kan derfor ikke følge de ærede Forſlagsſtillere, forſaa vidt de nu uden anden Underſøgelse ville formaa Thinget til at følge dem“. Er det nu urigtigt at anbefale Sagen, naar man paa Finantsudvalgets Begne fravaader de ærede Forſlagsſtillers Wndringsforſlag? Idet jeg havde den Dpgave at fravaade de Herrer at optage en lang Forhandling om Sagen dengang, men raade dem til at overlade Forſlaget til Underſøgelse af vedkommende Miniſter, udtalte jeg til Slutning fom min egen Stilling følgende: „Jeg henſtiller det blot, thi det er ſelvfølgelig overordentlig vanſkeligt for En, der ſtaaer ſjernt fra Spørgsmaalet, at ſige, hvilken Vigtighed ærede Medlemmer ſelv tillægge det.“ Alſaa, jeg erklærede, at jeg ſelv perſonlig ſtod ſjernt fra Spørgsmaalet, og at jeg var enig med hele Finantsudvalget i at fravaade Wndringsforſlaget, og at man vilde afvente, hvad Underſøgelsen vilde føre